

Література:

1. Закон України «Про іпотеку»: 05.06 2003 р. №898-IV за станом на 21 червня 2010 року / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парламент. Вид.-во, 2010. – 36 с.
2. Жук О.В. Стан і перспективи розвитку іпотечного кредитування в Україні / О.В. Жук // Економічний простір. – 2009. №23/1. – С. 308-315.
3. Костюкевич О.І. Теоретичні аспекти функціонування іпотечного ринку / О.І. Костюкевич // Економіка та держава. – 2009. - №1. С. 24-26.
4. Румянцева С. Розвиток ринку іпотечного кредитування / С. Румянцева // Цінні папери України. – 2009. - №37. – С.33.

Тарасенко В. Ю.,
студ. гр. 8.509-1,
Криворізький економічний інститут ДВНЗ
«Криворізький національний університет».
Науковий керівник – Кучерова Т.П.,
старший викладач кафедри обліку і аудиту

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ВИГОТОВЛЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

В сучасних умовах у бізнес-середовищі відбуваються швидкі зміни економічної ситуації, що висуває нові вимоги до системи управління суб'єктами господарювання з метою швидкого та адекватного реагування на відповідні виклики. Тому зростає роль сучасних систем інформаційно-аналітичного забезпечення господарської діяльності, які дають змогу вирішувати існуючі проблеми розвитку [1, с. 50].

Як відомо, одним з найважливіших завдань усіх галузей господарства України на етапі реформування економіки є збільшення обсягів виробництва та насичення ринку товарами з платоспроможним попитом. В таких умовах бухгалтерський облік повинен забезпечити управлінський персонал інформацією для оперативного регулювання виробництва та руху готової продукції, планування майбутньої стратегії реалізації.

В економічній літературі теоретичним і практичним проблемам обліково-аналітичного забезпечення процесу управління приділяється увага в роботах таких вчених: Ф.Ф. Бутинець, П.Ю. Буряк, Г.Г. Кірейцев, М.Я. Дем'яненко, М.С. Пушкар, В.В. Сопко, П.Т. Саблук та інші. Однак незважаючи на цінність даних досліджень, існує ще ряд невирішених питань, пов'язаних із використанням та вдосконаленням обліково-аналітичної інформації, які потребують подальшого вивчення.

Метою даної роботи є визначення змісту та ролі обліково-аналітичного забезпечення в управлінні підприємством, значення у цьому процесі економічного аналізу, дані якого застосовуються у прийнятті управлінських рішень в процесі виготовлення та реалізації готової продукції.

Обліково-аналітичне забезпечення управлінської діяльності формується за рахунок сукупності інформаційних ресурсів, які сприяють ефективному проведенню процесу управління, зокрема розробленню та реалізації управлінських рішень.

Важливими функціональними компонентами інформаційної системи підприємства є облік та аналіз. Основними функціями обліку є оперативність збирання та обробки виробничої, комерційної, фінансової інформації, забезпечення зацікавлених користувачів об'єктивною інформацією про фінансовий стан і результати діяльності

підприємства. Аналіз є елементом управління і за допомогою аналітичних і економіко-математичних методів досліджує економічні показники, вивчає ефективність їх використання, розглядає вплив різних факторів на фінансовий стан підприємства.

Аналіз готової продукції, як складова аналітичного забезпечення підприємства є досить важливим, адже процес реалізації завершує операційний цикл діяльності, на основі проведеної роботи формується фінансовий результат підприємства, що є основним показником роботи останнього. Ефективне функціонування обліково-аналітичного забезпечення в даному напрямку забезпечить послідовне та ефективне управління діяльністю підприємства, визначить його сильні та слабкі сторони.

Прикладом діяльності аналітичного апарату може слугувати аналіз готової продукції підприємства ПАТ «Південний ГЗК», предметом діяльності якого є видобуток залізних руд. Зокрема, розглянемо ефективність виготовлення та реалізації готової продукції шляхом дослідження впливу факторів на показник рентабельності (табл. 1). Рентабельність – показник економічної ефективності виробництва на підприємствах у різних галузях і народному господарстві в цілому [2, с. 191].

Таблиця 1

**Аналіз впливу факторів на рентабельність продукції
ПАТ «ПівдГЗК» за 2010 р.**

Вид прод-ї	Ціна за одну тонну, грн.		Собівартість однієї тонни, грн.		Рентабельність, %		Відхилення, грн.		
	мін. рік	звіт. рік	мін. рік	звіт. рік	мін. рік	звіт. рік	Всього	в т.ч. за рах. зміни	
								ціни	с/в
Концен- трат	259	628,7	201,9	309	28,28	103,46	+75,18	+183,11	-107,93
Агломе- рат	441,9	649,9	318,9	386,3	38,57	68,24	+29,67	+65,22	-35,55

Отже, із вище приведених даних можна зробити висновок, що рентабельність продукції пов'язана з такими показниками як ціна та собівартість. За даними таблиці 1 рентабельність продукції зросла для концентрату на 75,18%, а для агломерату – на 29,67%. При цьому вплив факторів склав:

1) зростання ціни за одну тонну концентрату склало 369,7 грн., що призвело до збільшення рентабельності на 183,11%, в свою чергу, зростання ціни за одну тонну агломерату на 208 грн. сприяло зростанню рентабельності на 65,22%;

2) за рахунок зростання собівартості концентрату на 107,1 грн. рентабельність знизилась на 107,93%, відповідно зростання собівартості агломерату на 67,4 грн. призвело до зниження показника рентабельності на 35,55%.

Отже, значне зростання ціни, що призвело до росту рентабельності, було спричинено рядом факторів. Це, зокрема, підвищення рівня виробництва і покращення якості продукції, що забезпечило конкурентоспроможність на ринку збуту шляхом відновлення виробничих потужностей: капітального ремонту та відновлення секцій рудозбагачувальної фабрики, ремонт конструкцій збагачувальних фабрик. Постійне підвищення тарифів на залізничні перевезення та підвищення вартості енергоносіїв призвело до зростання собівартості продукції, і, як наслідок – зростання ціни. Збільшенню рентабельності основних видів продукції також сприяло зростання у 2010 році продуктивності праці.

Завдяки проведеному аналізу було виявлено ряд позитивних та негативних факторів, які управлінський персонал може використати для прийняття таких рішень: з метою подальшого розвитку комбінату і нарощування нових обсягів виробництва варто частину капітальних вкладень спрямувати на розвиток кар'єру, реконструкцію та модернізацію дробильно-збагачувального комплексу. Зокрема, варто замінити морально

та фізично застаріле обладнання, здійснити реконструкцію кар'єру в зв'язку з його поглибленням. Для зниження витрат за спожиту електроенергію варто розглянути варіант використання природного газу в агловиробництві замість коксодоменного, а для підтримки виробничих потужностей та підвищення надійності підстанцій та електроустаткування варто провести капітальне будівництво та модернізацію мереж і підстанцій, здійснити ремонт залізничних колій та стрілочних переводів кар'єру.

Таким чином, комплексне застосування інформації, отриманої в результаті досліджень, та безперервний ретельний її аналіз надають можливість керівництву підприємства точно визначити ті питання, які є найбільш актуальними, та встановити достовірну ступінь їх ймовірності в майбутньому.

Література:

1. Довбенко В.І. *Обліково-аналітичне забезпечення розвитку підприємства* / В.І. Довбенко // *Вісн. нац. ун-ту «Львів. політехніка»*. – 2009. - №647. – С. 50-56.

2. *Економічний аналіз: Навч. посібник* / [М.А. Болюх, В.З. Бурчевський, М.І. Горбаток та ін.]; За ред. акад. НАНУ, проф. М.Г. Чумаченка. — [Вид.2-ге, перероб. і доп.] — К.: КНЕУ, 2003. — 556 с.

Третяк Н. Б.,
студ. гр. ЕОАм-11,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Кіндрацька Г.І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

НАПРЯМИ ТА МЕТОДИ ОЦІНКИ РИЗИКУ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА

За умов нестабільності економіки України, частих змін у законодавстві багато підприємств стають неплатоспроможними, що може призвести до їх банкрутства. З одного боку, процедура банкрутства є засобом очищення ринку від неефективних суб'єктів підприємницької діяльності, а з іншого — негативно позначається на інвестиційному іміджі країни. Тому актуальною проблемою є формування та впровадження ефективних, адаптованих до вітчизняних умов, методик визначення ймовірності банкрутства ще до появи очевидних ознак неплатоспроможності підприємства.

Як свідчить огляд спеціальної літератури, на сьогодні немає єдиного підходу щодо визначення схильності підприємства до банкрутства. Методичні рекомендації [1] пропонують проводити оцінку підприємства з позиції неплатоспроможності за двома напрямками: оцінка фінансового стану підприємства за попередні три календарні роки для формування загального уявлення та загальних тенденцій його розвитку; аналіз фінансових факторів, що призвели до неплатоспроможності, та визначення можливості санації підприємства. Під час проведення аналізу визначаються: стан фінансово-господарської діяльності підприємства, структура його балансу (задовільна чи незадовільна) та обґрунтованість визнання підприємства неплатоспроможним; тенденції щодо динаміки основних показників ефективності діяльності підприємства; можливість використання санаційних процедур для поліпшення фінансово-господарського стану підприємства та виведення його з неплатоспроможного стану; наявність економічних ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства.

У науковій літературі здебільшого розглядають такі напрями аналізу